

DECIZIE

25 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,

judecător

judecători

Valentina Clevadi

Galina Stratulat, Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de către Compania de colectare a datoriilor „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată, prin intermediul reprezentantului, avocatul Covaliov Natalia, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Compania de colectare a datoriilor „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Tatiane Cojuhari privind încasarea datoriei,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2016, prin care a fost respinsă cererea Societății cu Răspundere Limitată „Incaso” privind repunerea în termenul de declarare a apelului și s-a restituit cererea de apel,

c o n s t a t ă

La 01 octombrie 2015, Compania de colectare a datoriilor „Incaso” SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Tatiane Cojuhari privind încasarea datoriei.

În motivarea cererii de chemare în judecată s-a indicat că, între ÎM „Moldcell” SA în calitate de operator și Cojuhari Tatiana în calitate de abonat, a fost încheiat contractul de abonament și acordul suplimentar potrivit căruia, operatorul s-a obligat să ofere abonatului posibilitatea de a beneficia de opțiunea promoțională de procurare a unui telefon mobil la preț special, cu condiția achitării din partea abonatului a abonamentului lunar pe o perioadă obligatorie de 18 luni.

Menționează că, în conformitate cu prevederile acordului, părțile răspund pentru neexecutarea obligațiilor sale fără restricții.

Reieșind din faptul că abonatul a încetat să achite abonamentul lunar, a cauzat operatorului un prejudiciu, care constă din datoria plus compensația, în valoare de 3 352, 95 lei. Adițional compensației și datoriei acumulate, abonatului i s-a acumulat penalitatea conform pct. 11 al acordului suplimentar de 0, 5% pe zi, în sumă de 1 676, 48 lei.

În urma expedierii reclamației, debitorul nu a achitat datoria, astfel că încasarea acesteia este imposibilă pe cale amiabilă.

Solicită reclamantul, încasarea din contul pârâtului a datoriei contractuale în sumă de 5 029, 43 lei, taxei de stat în sumă de 270 lei, precum și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 800 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Botanica mun. Chișinău din 28 martie 2016 cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data 29 aprilie 2016, ÎM „Incaso” SRL a contestat-o cu apel, solicitând concomitent și repunerea în termenul de declarare a apelului.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2016, a fost respinsă cererea ÎM „Incaso” SRL privind repunerea în termenul de declarare a apelului și s-a restituit cererea de apel.

La 15 noiembrie 2016, ÎM „Incaso” SRL a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii și restituirea pricinii la rejudecare.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu încheierea contestată, considerînd-o ilegală și neîntemeiată pe motiv că, a fost emisă cu încălcarea normelor de drept procedural.

Susține că, instanța de apel urma să i-a în considerare faptul că, dispozitivul hotărârii a fost expediat cu mult mai târziu după data pronunțării, deși instanța era obligată să se conformeze rigorilor prevăzute de art. 236 alin. (4) CPC, conform căroră participanții care nu au fost prezenți la pronunțarea dispozitivului hotărârii primesc copia hotărârii în decurs de 5 zile.

Deoarece a primit copia dispozitivului hotărârii la 14.04.2016, termenul de declarare a apelului urma a fi prelungit până la 15.05.2016.

Prin urmare, consideră că, apelul depus la 29.04.2016 a fost depus cu respectarea termenului de declarare.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din actele pricinii rezultă că încheierea recurată a fost pronunțată la 06.10.2016, fiind expediată în adresa recurentului conform scrisorii de însoțire, la 26.10.2016, însă careva date privind recepționarea acesteia la materialele dosarului nu există, motiv din care recursul se consideră declarat în termen.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din conținutul recursului declarat de ÎM „Incaso” SRL rezultă că recurentul nu este de acord cu încheierea Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2016, prin care cererea privind repunerea în termenul de declarare a apelului depusă de către ÎM „Incaso” SRL a fost respinsă și restituită cererea de apel ca fiind depusă cu omiterea termenului legal de declarare.

Pentru a se pronunța astfel, instanța de apel a reținut că, apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu a prezentat motive plauzibile care ar justifica depășirea termenului de declarare a apelului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră concluzia instanței de apel despre necesitatea respingerii cererii privind repunerea în termenul de declarare a apelului și restituirea cererii de apel, justă.

În acest context, Colegiul reiterează prevederile art. 362 alin. (1) CPC, care statuează că, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Prin prisma normei enunțate, instanța de recurs relevă că, dispozitivul hotărârii primei instanțe a fost pronunțat la 28 martie 2016 (f.d.48), fiind expedit în adresa reclamantului la 29.03.2016 și recepționat la 07.04.2016 (f.d.54, 55).

Actele cauzei atestă însă că, ÎM „Incaso” SRL a contestat cu apel hotărârea primei instanțe la data de 29 aprilie 2016, solicitând concomitent și repunerea în termenul de declarare a apelului.

Aici, Colegiul consideră oportun de a reitera prevederile art. 110 CPC, care stipulează că, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Potrivit art. 111 alin. (3) CPC, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

În speță, termenul de declarare a apelului și-a început curgerea la 29 martie 2016, ziua imediat următoare datei emiterii dispozitivului hotărârii contestate și a expirat la 27 aprilie 2016, aceasta fiind ultima zi de depunere a apelului, pe când cererea de apel a fost depusă la 29 aprilie 2016, fapt ce denotă depunerea apelului cu încălcarea termenului de declarare, fiind astfel greșit argumentul recurentului precum că ultima zi de depunere a apelului a expirat la 29 aprilie 2016.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului precum că, a omis termenul de declarare a apelului pe motiv că, copia hotărârii primei instanțe ar fi primit-o la 14.04.2016, or, legea expres prevede termenul de declarare a apelului de 30 de zile de

la data pronunțării dispozitivului hotărârii și nu de la data recepționării hotărârii motivate.

Așadar, ÎM „Incaso” SRL prin lege era obligată să respecte termenul de contestare cu apel de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, fapt ce în prezenta speță nu se atestă.

Mai mult ca atât, recepționând dispozitivul hotărârii primei instanțe din 28 martie 2016, la 07 aprilie 2016, recurentul dispunea de suficient timp pentru a depune cererea de apel în termenul legal, fapt care însă a fost ignorant de către ultimul.

În astfel de circumstanțe, Colegiul conchide că, instanța de apel întemeiat a respins cererea de repunere în termen a apelului și corect a restituit cererea de apel ca fiind depusă cu omiterea termenului de declarare, având în vedere că argumentele invocate în susținerea cererii de repunere în termen a apelului sunt neîntemeiate.

Or, în cazul admiterii cererii și repunerii apelului în termen, se va încălca principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 și preambulul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, ceea ce este inadmisibil.

Luând în considerație cele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, argumentele invocate în recurs sunt neîntemeiate, fapt pentru care recursul urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către Compania de colectare a datoriilor „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată, prin intermediul reprezentantului, avocatul Covaliov Natalia.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Compania de colectare a datoriilor „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Tatiane Cojuhari privind încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valentina Clevadî

Judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari